

เอกสารวิชาการส่วนบุคคล
(Individual Study)

หัวข้อ : หลักประชาธิปไตย

เรื่อง : วิกฤตการณ์ประเทศไทยจากอุดมการณ์ประชาธิปไตยที่แตกต่าง

จัดทำโดย

ชื่อ - สกุล นายอชดา เกษรศุภร์

รหัส 570247

เอกสารวิชาการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม
หลักสูตร “ หลักสูตรนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย ” รุ่นที่ 2

วิทยาลัยรัฐธรรมนูญ

สถาบันรัฐธรรมนูญศึกษา

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

คำนำ

ประเทศไทยได้เกิดภาวะวิกฤตการณ์ทางการเมือง ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อประเทศชาติ และประชาชนเป็นอย่างมาก โดยวิกฤตการณ์ดังกล่าวที่กำลังเกิดขึ้นในประเทศไทยขณะนี้ อาจกล่าวได้ว่า จุดเริ่มต้นเกิดขึ้นจากการที่พรรครัฐบาลที่มีพรรคเพื่อไทยเป็นแกนนำ ได้ออกพระราชบัญญัติ นิรโทษกรรม พ.ศ.2556 ซึ่งขัดกับรัฐธรรมนูญว่าด้วย หลักการนิรโทษกรรม หลักการแบ่งแยกอำนาจ และ หลักการสากลของอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตฯ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอยู่ด้วย โดยรัฐบาลอาศัยเสียงข้างมากเป็นเครื่องมือในการดำเนินการอันมิชอบธรรมโดยไม่รับฟังเสียงฝ่ายค้าน และเสียงคัดค้านของประชาชน นำมาสู่การคัดค้านของประชาชนชาวไทยอย่างกว้างขวางในขณะนี้ เพราะการกระทำดังกล่าวอาจมองได้ว่าเป็นการออกกฎหมายเพื่อช่วยให้อดีตนายกฯ พ้นจากความผิดที่ ศาลได้พิจารณาคดีตัดสินไปแล้ว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการขาดความชอบธรรมทางการเมืองในอันที่จะใช้อำนาจรัฐเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวมต่อไป ดังนั้นการกระทำของรัฐบาลในครั้งนี้จึงเป็นชนวนเหตุสำคัญที่สร้างความแตกแยกในประเทศจนยากที่จะแก้ไข

แต่ในขณะเดียวกันยังก่อให้เกิดปรากฏการณ์ครั้งยิ่งใหญ่ของประเทศไทยที่มีมวลชนมหาประชาชนนับล้านจากทุกภาคส่วนซึ่งเป็นพลังที่บริสุทธิ์ได้ลุกขึ้นประกาศเจตนารมณ์ และแสดงจุดยืนที่ชัดเจนในการต่อต้านการคอร์ปชั่น หรือการแสวงหาผลประโยชน์จากประเทศชาติของคนบางกลุ่มในทุกรูปแบบ และที่สำคัญไปกว่านั้นยังเป็นการร่วมเปลี่ยนแปลงประเทศให้ก้าวเข้าสู่การเมืองใหม่ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างแท้จริง เพื่อการพัฒนาประของประเทศไทยอย่างยั่งยืน และคงไว้ซึ่งสถาบันสูงสุดซึ่งเป็นศูนย์รวมจิตของประชาชนคนไทยสืบไป

บทวิเคราะห์ประเด็นศึกษา

วิกฤตการณ์ประเทศไทยจากอุดมการณ์ประชาธิปไตยที่แตกต่าง

หากกล่าวถึงการชุมนุมครั้งประวัติศาสตร์ของประเทศไทย คงหนีไม่พ้นการรวมตัวในนาม “พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” (พม:People’s Alliance for Democracy: PAD) ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของหลายองค์กร โดยส่วนใหญ่เป็นองค์กรอิสระภาคประชาชน จุดประสงค์หลักของการรวมตัวก็เพื่อกดดันขับไล่ นายกษัตริย์ในขณะนั้นให้ลาออกจากตำแหน่ง เนื่องจากเห็นว่ามิได้มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับธุรกิจส่วนตัว และคนสนิท และประพฤติดื้ออืดหลายอย่างอันไม่สมควรในการเป็นผู้บริหารประเทศ

ในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 พันมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเปิดตัวอย่างเป็นทางการที่อนุสรณ์สถาน 14 ตุลา ในครั้งนี้เลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.) เป็นผู้แถลงรายละเอียด โดยกล่าวว่า “พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” ถือเป็นการรวมตัวที่ต้องบันทึกเป็นประวัติศาสตร์ เป็นการรวมกันเฉพาะกิจ ซึ่งการใช้เวลาดำเนินกิจกรรมร่วมกันขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของนาย ก กล่าวคือจะเคลื่อนไหวจนกว่านาย ก จะลาออก โดยมีพันธกิจคือ

1. รณรงค์ผลักดันให้นายกรัฐมนตรีที่ขาดความชอบธรรมขึ้นพื้นฐาน ลาออกจากตำแหน่ง
2. เปิดโปงความไม่ชอบธรรมและวาระซ่อนเร้นของระบอบทักษิณ
3. ประสานกลุ่มพลังต่างๆ ในสังคม ผลักดันการปฏิรูปการเมืองไทยครั้งที่ 2 โดยยึด

แนวทางลดอำนาจรัฐ เพิ่มอำนาจประชาชน

ซึ่งหลักการทำงานคือ เน้นการมีส่วนร่วม โดยยึดรูปแบบการประสานงานภายใต้ฉันทามติของกลุ่ม ไม่ผูกมัดและคำนึงถึงความเป็นอิสระขององค์กรเครือข่ายหากจะเคลื่อนไหวทางการเมืองในประเด็นและกิจกรรมอื่นๆก็จะให้อิสระต่อกัน

กลุ่มพม. ใช้ระยะเวลาพอสมควรในการสร้างแนวร่วมที่เข้มแข็งและในการรวมพลังมวลชนเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันได้ จนไม่มีใครปฏิเสธได้ถึงพลังอันยิ่งใหญ่ของประชาชน โดยมีจุดเริ่มต้นที่การเคลื่อนไหวขับไล่รัฐบาลของนาย ก ขณะนั้น เพื่อให้สามารถทำความเสียหายให้บ้านเมืองไปมากกว่านี้

หลังจากการเคลื่อนไหวใหญ่ในนาม “พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” ครั้งแรกในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549 และเกิดกระแสการเรียกร้องขับไล่จากกลุ่มคนต่างๆในสังคมไทยเป็นวงกว้าง ในที่สุดรัฐบาลได้ประกาศ “ยุบสภา” เพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่ แต่ขณะเดียวกันกลุ่มพม. มองว่ารัฐบาลใช้การเลือกตั้งเป็น “เครื่องมือชกฟอกตัวเอง” จึงยืนยันชุมนุมในขับไล่ นาย ก ให้ออกจาก

ตำแหน่งอย่างไม่มีเงื่อนไขและให้เกิดกระบวนการปฏิรูปการเมืองก่อนที่จะจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ โดยจัดให้มีการชุมนุมใหญ่ที่สนามหลวงในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549

การเคลื่อนไหวขับไล่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ทั้งโดยการจัดกิจกรรมชุมนุมขับไล่และอื่นๆ จนกระทั่งถึงการรัฐประหารในวันที่ 19 กันยายน 2549 ของ“คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข”

หลังจากรัฐประหารกลุ่มพธม. ได้ประกาศยุติบทบาทการเคลื่อนไหวทางการเมืองและได้รวมตัวกันในนาม“สมัชชาประชาชนเพื่อการปฏิรูปการเมือง”(สปป: People’s Assembly for Political Reform : PAPR.) เพื่อรองรับการเคลื่อนไหวทางการเมืองต่อไป โดยบทบาทที่สำคัญก็คือ การออกมาสนับสนุนการทำงานของคณะรัฐประหาร รัฐบาลและกลไกต่างๆที่คณะรัฐประหารก่อตั้งขึ้น ในการกำจัด“ระบอบทักษิณ”

หลังจากนั้นไม่นานกลุ่มพธม. จำเป็นต้องกลับมาเคลื่อนไหวอีกครั้งหลังพรรคพลังประชาชนได้เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลโดยมีนายสมัคร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคเป็นนายกฯ โดยให้เหตุผลว่ารัฐบาลขณะนั้นแท้ที่จริงแล้วก็คือ รัฐบาลของอดีตนายกฯ เป็น“นอมินี”รับคำสั่งและทำงานรับใช้อดีตนายกฯ ดังนั้นจึงมีมติพธม.อีกครั้งเพื่อพร้อมดำเนินการต่อสู้กับพฤติกรรมของรัฐบาลในทุกรูปแบบ

หลังจากศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยให้นายสมัคร สุนทรเวช สิ้นสภาพเนื่องจากการกระทำต้องห้ามขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 267 เรื่องคุณสมบัติของนายกฯ

นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคพลังประชาชนได้รับการเลือกจากสภาผู้แทนราษฎรให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่26 ของประเทศไทยและนับเป็นนายกฯคนแรกที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในทำเนียบรัฐบาลจากการที่กลุ่มพธม. ยังคงยึดพื้นที่ไว้ตั้งแต่ในสมัยรัฐบาลอดีตนายกฯ

ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้อ่านคำวินิจฉัยให้ยุบพรรคพลังประชาชน เนื่องจากกรณีที่นายยงยุทธ ดิยะไพรัช รองหัวหน้าพรรคพลังประชาชนและกรรมการบริหารพรรคพลังประชาชน กระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 ซึ่งมีผลทำให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม อันเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา68 ประกอบมาตรา237 วรรคสองและให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคพลังประชาชนและกรรมการบริหารพรรคพลังประชาชนจำนวน 37คน เป็นเวลา 5ปี ทำให้รักษาการหัวหน้าพรรคพลังประชาชนต้องพ้นจากตำแหน่งนายกฯในที่สุด

ซึ่งจากเหตุการณ์ที่ดำเนินมาเป็นระยะเวลายาวนานแก่นำกลุ่มพม. ได้สรุปภาระกิจในการเคลื่อนไหวในรอบแรก(รัฐบาลทักษิณ)ว่าเป็น "การโค่นล้มระบอบทักษิณและให้ตัวนายกาพ้นจากสภาพ"หรือ"กู้ชาติ"ที่มุ่งกำจัดอดีตนายกา"แต่การเคลื่อนไหวในรอบสอง(การขับไล่รัฐบาลพลังประชาชน)เป็นการ"สร้างชาติ" นั่นคือ การสร้าง"การเมืองใหม่" เนื่องจากได้ประเมินการเคลื่อนไหวต่อผู้ในช่วงแรกแล้วพบว่า"การพุ่งเป้าไปที่การโค่นล้มระบอบทักษิณ การขับไล่อดีตนายกาให้พ้นจากตำแหน่งอย่างเดียว ไม่ใช่วิธีแก้ปัญหของประเทศอย่างแท้จริงและในทางการเคลื่อนไหวอาจจะเป็นการไล่ทักษิณไปแต่กลับได้นอมินีมาแทน

โดยกลุ่มพม. ได้อธิบายหลักการที่สำคัญของการเมืองใหม่ว่า"เป็นการเมืองที่เอาประชาชนเป็นศูนย์กลาง ลดอำนาจหน้าที่ของตัวแทนหรือผู้แทนลงเพิ่มบทบาทและอำนาจให้กับประชาชนมากขึ้น" ทั้งนี้ไม่ใช่แค่ให้ความสำคัญกับที่มาหรือกระบวนการในการตัดสินใจในการใช้อำนาจเท่านั้น แต่ต้องสร้างหลักประกันว่าประชาชนทุกสาขาอาชีพ ทุกชนชั้นจะเข้าถึงอำนาจในการตัดสินใจหรือกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศอย่างเป็นรูปธรรม แต่อย่างไรก็ตามหลักสำคัญที่สุดที่ต้องเตือนไว้คือ การเมืองใหม่ที่เกิดขึ้นนั้น ต้องทำให้สถาบันกษัตริย์เข้มแข็ง และใครมาล้มล้างไม่ได้

หลังจากหลังศาลรัฐธรรมนูญยุบพรรคพลังประชาชนและพรรคร่วมรัฐบาล ซึ่งเป็นผลให้นายกาในขณะนั้นพ้นจากตำแหน่ง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีคนถัดมา

ในขณะที่นายกา บริหารบ้านเมืองได้มีกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองที่เรียกตัวเองว่าแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช : United Front of Democracy Against Dictatorship:UDD) หรือชื่อเดิมว่า แนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการ (นปก: Democratic Alliance Against Dictatorship:DAAD) เป็นกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองในประเทศไทย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับอดีตนายกา

ซึ่งหากย้อนถึงที่มาของกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองดังกล่าว จะเห็นได้ว่าแนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการนั้น ถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อต่อต้านการรัฐประหาร พ.ศ. 2549 และขับไล่คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติกับพล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ออกจากการเป็นนายกา แต่ยุติการชุมนุมหลังจากที่พรรคพลังประชาชนได้รับเลือกตั้งเป็นเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร โดยในภายหลังได้กลับมารวมตัวกันอีกและเปลี่ยนชื่อเป็นแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติหรือกลุ่มนปช. ในปัจจุบัน

หลังการเปลี่ยนชื่อรัฐบาลกลุ่มนปช.กลับมาชุมนุมเคลื่อนไหวครั้งใหญ่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขับไล่รัฐบาลจนเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบภายในประเทศอย่างรุนแรง ซึ่งจากเหตุการณ์การชุมนุมในครั้งนี้เกิดการปะทะกันระหว่างผู้ร่วมชุมนุมและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเหตุให้บาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมาก

ยิ่งกว่านั้นหลังแกนนำกลุ่มนปช. บนเวทียุติการชุมนุม มีกลุ่มบุคคลบุกเข้าทำลายทรัพย์สิน และลอบวางเพลิงอาคารหลายแห่งในกรุงเทพมหานคร ด้านเจ้าหน้าที่ดับเพลิงที่จะเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ยังถูก กองกำลังไม่ทราบฝ่ายยิงอาวุธปืนสกัดไม่ให้เข้าดับเพลิงได้และตามมาด้วยการเกิดเหตุลอบวางเพลิงอีก หลายแห่ง โดยเหตุเพลิงไหม้ทุกแห่งระดับเพลิงไม่สามารถเข้าควบคุมเพลิงได้เป็นเวลาหลายชั่วโมงเช่นกัน

จนถึงปัจจุบันความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศยังไม่มีทีท่าจะจบลงได้โดยง่าย ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากมวลมหาประชาชนที่เข้าร่วมชุมนุมเพื่อต่อต้านรัฐบาลที่เป็นหุ่นเชิดให้กับอดีตนายกฯ ที่เคยเป็นชนวนเหตุให้เกิดการนองเลือดมาแล้วในอดีต

วิกฤตการณ์การเมืองไทย ที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าเป็นผล สืบเนื่องมาจากการที่สภาผู้แทนราษฎร ลงมติให้ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม ผ่านการพิจารณาใน วาระที่ 2 และ 3 เมื่อเวลา 04.25 น.ของวันที่ 1 พฤศจิกายน 2556 เพื่อนิรโทษกรรมให้กับประชาชนที่มีความผิดหรือถูกตัดสินให้ดำเนินคดีทางการเมือง เพื่อช่วยลดความขัดแย้งในบ้านเมืองขึ้นและสร้างความ โปร่งใสสัมคคีของคนในชาติให้มากยิ่งขึ้น โดยมีเนื้อหาหลักคือ นิรโทษกรรมให้เฉพาะประชาชนเท่านั้น ไม่รวมไปถึงแกนนำ หรือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจทางการเมือง ซึ่งครอบคลุมการเมืองทั้งหมดตั้งแต่ รัฐประหาร พ.ศ. 2549 แต่พ.ร.บ.ดังกล่าวได้ถูกแก้ไขเพื่อนิรโทษกรรมให้กับทุกคนรวมทั้งนักการเมือง โดย อ้างความสงบสุข สัมคคี โปร่งใสของคนในชาติ โดยที่ก่อนหน้านี้มีกระแสคัดค้านจากคนหลากหลาย กลุ่ม ทั้งพรรคฝ่ายค้าน นักวิชาการหลายแขนงและประชาชนจำนวนมากที่ไม่เห็นด้วย โดยกลุ่มที่คัดค้าน เห็นว่าพ.ร.บ.ฉบับนี้เป็นเพียงเครื่องมือให้อดีตนายกฯ พ้นจากความผิดทางการเมืองและความผิดอื่นๆ และสามารถกลับเข้าประเทศไทย รวมถึงรัฐบาลอาจต้องคืนทรัพย์สินที่ยึดทั้งหมดแก่อดีตนายกฯ

การต่อต้านพ.ร.บ.นิรโทษกรรมที่สถานีรถไฟสามเสน จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการชุมนุมต่อต้าน รัฐบาลครั้งประวัติศาสตร์ของไทย ซึ่งมีประชาชนชาวไทยเข้าร่วมการชุมนุมต่อต้านพ.ร.บ.นิรโทษกรรมครั้งนี้เป็นจำนวนมากศาลและยังได้สร้างปรากฏการณ์ของการรวมพลังของกลุ่มปัญญาชนจาก สถาบันการศึกษาชั้นนำต่างๆ ต่างทยอยออกมารวมพลังร่วมชุมนุมและลงนามร่วมกันเพื่อแสดง เจตนาธรรมไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ นอกจากนั้น องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) ยังได้ รณรงค์ในเว็บไซต์ Change.org ในหัวข้อ “ขอล้านชื่อหยุดกฎหมายล้างผิดคดีโกง” โดยระบุเหตุผลว่าการ ออกกฎหมายดังกล่าวมีเจตนามุ่งหมายที่จะลบล้างคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองในคดีทุจริตต่างๆ และส่งผลให้คดีที่ยังค้างคาเป็นอันต้องยุติ ให้ผู้สมรู้ร่วมคิดทั้งหมด พ้นจากความรับผิดชอบและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

ในขณะเดียวกันมวลชนในจังหวัดต่างๆ เริ่มมีการนัดรวมพลกันเพื่อแสดงพลังคัดค้าน พ.ร.บ.นิรโทษกรรมในหลายพื้นที่อาทิ จังหวัดชลบุรีได้มีการนัดหมายจะเดินทางมาร่วมชุมนุมกับมีอบ

สามเสนของประชาธิปไตย ขณะที่จังหวัดเชียงรายนั้นได้มีกลุ่มบุคคลในนาม “พลังมวลชนชาวเชียงราย” นำใบปลิวออกแจกจ่ายให้กับบุคคลทั่วไปในเขตตัวเมือง โดยมีเนื้อหาเพื่อต่อต้านการผลักดัน พ.ร.บ.ฉบับนี้อีกด้วย

กระแสคัดค้านทวีความรุนแรงและกระจายวงกว้างขึ้นในทุกขณะ จนเป็นเหตุให้ที่ประชุม วุฒิสภามีมติไม่เห็นชอบกับร่างพ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่การประชุมซึ่งนำโดยนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ยังคงดำเนินต่อไปโดยเปลี่ยนจุดมุ่งหมายจากการคัดค้านการแก้ไข พ.ร.บ.นิรโทษกรรมเป็นการการประชุมเพื่อต่อต้านรัฐบาลแทน รวมถึงในกรณีพรรคเพื่อไทยออกมาแถลงข่าวปฏิเสธ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ของกลุ่ม ส.ส. และ ส.ว.ส่งผลให้จำนวนผู้ร่วมชุมนุมต่อต้านรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มขึ้นอีก เป็นเหตุให้กลุ่มนปช.ซึ่ง สนับสนุนรัฐบาล ได้จัดการชุมนุมตอบโต้กลุ่มผู้ชุมนุมต่อต้านรัฐบาลที่ราชวังคลาภิเษกสถานโดยมีการประกาศจุดยืนชัดเจนที่ยังคงยืนยันให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ อันเป็นผลพวงมาจากการรัฐประหาร ด้วยการสนับสนุนให้ส.ส.รัฐบาลลงมติแก้รธน. ม. 291 รวมถึงการแสดงจุดยืนไม่ต้องการให้ใครล้มล้าง รัฐบาล

ในเวลาต่อมา “คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็น ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข(กปปส.)” ซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนกลุ่ม องค์กรประชาชนในสาขาอาชีพต่างๆ เช่น กลุ่มนักวิชาการ เครือข่ายนักศึกษาประชาชนปฏิรูปประเทศไทย (คปท.) กลุ่มประชาคมนักธุรกิจสีลม เครือข่ายนักธุรกิจเพื่อประชาธิปไตย กองทัพธรรม กองทัพ ประชาชนโค่นระบอบทักษิณ (กปท.) สมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (สรส.) ได้ถูกก่อตั้งขึ้นโดยมี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นเลขาธิการกลุ่มและได้ยกระดับขึ้นโดยเปลี่ยนเป้าหมายจากการชุมนุมเพื่อขับไล่รัฐบาล เป็นการชุมนุมเพื่อขจัดระบอบทักษิณให้หมดจากประเทศไทยโดยยึดหลักสันติวิธี จนกระทั่ง นายกษัตริย์ศึกยุบสภาฯ แต่ขณะเดียวกันนายกษัตริย์ศึกก็ยังคงดำรงตำแหน่งรักษาการและ ประกาศให้มีการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 โดยที่พรรคเพื่อไทยและกลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาล สนับสนุนการเลือกตั้งในครั้งนี้โดยเห็นว่าเป็นการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและเป็นไปตามที่กฎหมาย กำหนดให้จัดการเลือกตั้งภายใน 45-60 วันหลังยุบสภาและบอกว่ารัฐบาลไม่มีสิทธิ์ ในการเปลี่ยนวันเลือกตั้ง หาก กกต.เลื่อนวันเลือกตั้งออกไป อาจถูกร้องเรียนว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หากแต่ทางด้าน กปปส. นักวิชาการหลายกลุ่มและมวลมหาประชาชนไม่เห็นด้วยและเรียกร้องให้มีการลาออก โดยย้ำ จุดยืนต้องปฏิรูปก่อนการเลือกตั้ง เพื่อการคงรูปแบบของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขไว้อย่างเดิม เพียงแต่แก้ไขปรับปรุงส่วนย่อยเช่น กฎหมายเลือกตั้ง และ กฎหมายพรรคการเมืองให้รอบคอบ และรัดกุม เพื่อป้องกันมิให้คนโกงอาศัยการเลือกตั้งเข้าสู่เส้นทาง การเมืองและแสวงหาตำแหน่งเพื่อให้มีอำนาจแล้วใช้อำนาจแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ โดยอ้าง

ความชอบธรรมที่ได้มาจากการเลือกตั้ง ดังที่รัฐบาลในระบอบทักษิณเป็นมาแล้ว และกำลังเป็นอยู่ในขณะนี้

ทางด้าน “กปปส. ยังคงมุ่งเน้นการปฏิรูปการเลือกตั้ง เพื่อเป็นทางออกที่ดีให้กับประเทศ จึงจำเป็นต้องปฏิรูปการเลือกตั้งก่อน เมื่อมีระบบนักการเมืองที่ดี ผลที่ตามมาก็สามารถพัฒนาประเทศได้ ส่วนการปฏิรูประบบอื่นๆ ก็สามารถปฏิบัติได้ง่ายถึงแม้จะใช้ระยะเวลานาน”

ในส่วนของนักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิจากหลายฝ่าย ก็ได้ออกมาแสดงจุดยืนสนับสนุนแนวคิดการปฏิรูปประเทศก่อนการเลือกตั้ง อาทิเช่น

ศ.ดร.บรรเจิด สิงคะเนติ ตัวแทนนักวิชาการ ให้ความเห็นว่า เราเสนอมาตลอดว่าประเทศไทยต้องวางระบบใหม่ วันนี้เป็นโอกาสอันดีที่สุด ประชาธิปไตย ประชาชนไม่เคยได้เข้าไปมีส่วนร่วมประเทศไทยผูกขาดเพียงพรรคเดียว ซึ่งเป็นปัญหาฝังรากลึก โดยเหตุผลที่ควรปฏิรูปประเทศมีดังนี้

1. รัฐบาลรักษาการขณะนี้ถือเป็นโมฆะ
2. การทุจริตในขณะนี้ลงลึกไปยังระบบนโยบาย
3. การเลือกตั้งต้องมาจากความต้องการของปชช.
4. กฎหมายต้องมีข้อบังคับให้เลื่อนการเลือกตั้งได้ ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องปฏิรูปไปที่การสร้าง

กระบวนการในรัฐธรรมนูญ เพื่อเป็นหลักประกัน เพื่อนำประเทศไปสู่เป้าหมาย มีสังคมที่เป็นธรรม มีความเป็นอยู่ที่เป็นสุข

ดังนั้นจึงขอเสนอแนวทางปฏิรูปไว้ 3 กรอบ คือ

1. ระบบการเมือง
2. ระบบการบริหารและกระบวนการยุติธรรม
3. ระบบเศรษฐกิจและสังคม

ดร.นิพนธ์ สุรพงษ์รักเจริญ ตัวแทนภาคเอกชน เสนอความเห็นเห็นว่า เราอยากเห็นประเทศสงบ มีคุณภาพชีวิตที่ดี ขณะนี้การผ่าตัดเป็นทางรอดในการแก้ไขประเทศขณะนี้ แต่อยากให้ทุกฝ่ายคำนึงถึงความสมดุลเป็นหลัก อนาคตลูกหลานจะเป็นอย่างไร สิ่งที่สำคัญสองเรื่องคือ ผลลัพธ์และกระบวนการ หากคำนึงถึงหลักเพียงฝ่ายเดียววนไปหลักเหตุการณ์จะกลายเป็นหลักกฏในที่สุด การแก้ไขโดยจะต้องผ่าตัดประเทศในด้านโครงสร้างไปพร้อมๆกับการสร้างวัฒนธรรม โดยเน้นการสร้างคุณค่า สำหรับแนวทางการปฏิรูป เราจะต้องปรับการสร้างผู้นำ ต้องสร้างวัฒนธรรมปลูกจิตสำนึกรักชาติ เน้นการทำงานที่มีจิตวิญญาณ ในผู้นำทุกๆส่วนทุกองค์กร

โดยผู้นำต้องปฏิบัติตน 3 ข้อดังนี้

1. ต้องทำงานหนัก

2. รับผิดชอบต่อผู้อื่น

3. ไม่ทำให้ตนเอง

ถึงแม้หลายฝ่ายจะออกมาคัดค้านการเลือกตั้งในครั้งนี้ แต่รักษาการนายกฯ ยืนยันเดินทางมาเลือกตั้งจนเป็นชนวนเหตุการปะทะกันเกิดขึ้น โดยกลุ่มผู้ชุมนุมแนวร่วมกลุ่มคปท. บุกรุกเข้าไปภายในเพื่อขัดขวางการรับสมัครเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงยิงแก๊สน้ำตาและกระสุนยาง เข้าใส่ผู้ชุมนุม เพื่อสกัดกั้นและจับแกนนำบางส่วนไป ต่อมาในช่วงเย็นกลุ่มผู้ชุมนุมแนวร่วมกลุ่มคปท. ปิดถนนวิภาวดีรังสิตทั้งขาเข้าและขาออก เพื่อเรียกร้องให้ตำรวจปล่อยตัวผู้ชุมนุมที่ถูกจับกุมไปในวันแรกของการรับสมัครรับเลือกตั้ง มีการเมือง 34 พรรค เดินทางมาสมัครและจับสลากหมายเลขประจำพรรค ณ อาคารกีฬาเวสน์ 2 ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) เขตดินแดง

แต่ในที่สุดวันที่ 21 มีนาคม 57 ศาลรัฐธรรมนูญมีการพิจารณารรคดีและมีผลการพิจารณาในคดีที่สำคัญดังนี้

1. เรื่องผู้ตรวจการแผ่นดิน(ผู้ร้อง)เสนอเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา 245(1) ว่าการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 ตามพ.ร.ฎ.ยุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2556 เป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ คำร้องนี้ผู้ร้องได้รับหนังสือร้องเรียนจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เห็นว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ

(1) การเลือกตั้งเป็นการทั่วไปตามพ.ร.ฎ.ยุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2556 มิได้กระทำขึ้นเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักรจากกรณีที่มีการกำหนดให้เลือกตั้งใหม่ภายหลังวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 สำหรับการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่มีปัญหาจำนวน 28 เขต ซึ่งผู้ร้องเห็นว่าเป็นการเลือกตั้งที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา 108 โดยชัดแจ้ง

(2) คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการรับสมัครรับเลือกตั้งทั่วไป โดยมีได้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา 235 ประกอบมาตรา 30 จากกรณีที่กำหนดให้พรรคการเมืองที่ประสงค์จะยื่นบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ไม่สามารถเข้าไปยังสถานที่รับสมัครได้ ให้ไปแจ้งความไว้เป็นหลักฐานไว้ที่กองบังคับการปราบปรามหรือสถานีตำรวจนครบาลดินแดงในเวลาก่อน 08.30 น. นาฬิกา เพื่อให้ได้สิทธิในการจับสลากหมายเลขผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อของพรรคนั้นๆ

รวมถึงในการรับสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตในหลายจังหวัดมีการแจ้งเปลี่ยนแปลงสถานที่รับสมัครเลือกตั้งโดยไม่มีการประกาศให้รับทราบล่วงหน้าโดยเปิดเผย เป็นเหตุให้ผู้ประสงค์จะรับสมัครเลือกตั้งไม่ทราบและไม่สามารถเดินทางไปสมัครเลือกตั้งในสถานที่ที่สมัครเลือกตั้งใหม่ได้ ซึ่งผู้ร้องเห็นว่า การดำเนินการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ

จังหวัดต่างๆ โดยเฉพาะกรณีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีลักษณะเป็นการเลือกตั้งปฏิบัติ ขัดต่อหลักความเสมอภาค ไม่เป็นไปตามหลักการของรัฐธรรมนูญมาตรา235 และมาตรา30 ทำให้กระบวนการเลือกตั้งครั้งนี้ได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

(3) คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการนับคะแนนเสียงเลือกตั้งขัดต่อหลักการลงคะแนนลับ และทำให้การเลือกตั้งที่กำหนดขึ้นในภายหลังเป็นอันไร้ผล เพราะบัตรเลือกตั้งที่ได้รับจากการเลือกตั้งเป็นบัตรเสีย ซึ่งผู้ร้องเห็นว่าการกระทำของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นการดำเนินการที่ขัดต่อหลักการลงคะแนนลับและถือเป็นเรื่องร้ายแรงและกระทบสิทธิของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนมาก จึงมีปัญหาคความชอบด้วยรัฐธรรมนูญมาตรา236(1) มาตรา93 และมาตรา30

(4) คณะกรรมการการเลือกตั้งปล่อยปละละเลยให้มีการใช้อำนาจรัฐที่ก่อให้เกิดความไม่เที่ยงธรรมจากกรณีที่ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งระบบบัญชีรายชื่อลำดับที่1ของพรรคเพื่อไทย ได้ออกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในท้องที่กรุงเทพมหานคร และพื้นที่ใกล้เคียง โดยใช้อำนาจตามพ.ร.ก.บริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินพ.ศ. 2548 ซึ่งมีผู้ร้องเห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งละเลยต่อหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ปล่อยปละละเลยให้มีการใช้อำนาจรัฐในการออกประกาศและมีคำสั่งต่างๆที่ทำให้การจัดการเลือกตั้งไม่สามารถดำเนินไปได้โดยสุจริตและเที่ยงธรรม

ผู้ร้องจึงเสนอเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา245(1) ว่าการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 ตามพ.ร.ฎ.ยุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2556 เป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ขอให้เพิกถอนการเลือกตั้งครั้งนี้และให้มีการดำเนินการจัดการให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปขึ้นใหม่ให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต่อไป

ผลการพิจารณาศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วมีเหตุแห่งคำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องวินิจฉัยก่อนว่าการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 ตามพ.ร.ฎ.ยุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2556 เป็นการเลือกตั้งที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเสียงข้างมาก(6 ต่อ 3)สรุปว่า การที่พ.ร.ฎ.ยุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2556 กำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 นั้น เมื่อได้ดำเนินการเลือกตั้งเป็นการทั่วไปในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 ไปแล้วปรากฏว่ายังไม่มีการจัดการเลือกตั้งสำหรับ28 เขตเลือกตั้ง ซึ่งยังไม่เคยมีการรับสมัครรับเลือกตั้งมาก่อนเลย จึงถือได้ว่าในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 มิได้มีการเลือกตั้งวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร ส่วนการที่จะดำเนินการ

จัดการเลือกตั้งสำหรับ 28 เขตเลือกตั้งหลังวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 นั้นก็ไม่สามารถกระทำได้ เพราะจะมีผลทำให้การเลือกตั้งมิได้เป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักรเช่นเดียวกันเป็นผลให้พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2556 เฉพาะในส่วนที่กำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา 108 วรรคสอง

2. เรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้ง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา 214 เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งและคณะรัฐมนตรีในการดำเนินการรับสมัครเลือกตั้งใหม่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไป (เรื่องพิจารณาที่ 26/2557)

คำร้องนี้ผู้ร้องอ้างว่า ตามที่พ.ร.ฎ.ยุบสภาพ.ศ.2556 กำหนดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้กำหนดช่วงเวลาในการรับสมัครส.ส.แบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตแต่ปรากฏว่า ในระยะเวลาที่กำหนด มีผู้ชุมนุมปิดล้อมสถานที่รับสมัครเลือกตั้ง เป็นผลให้ไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือไม่สามารถจัดให้มีการสมัครรับเลือกตั้งได้ ในจำนวน 28 เขต โดย กกต. เห็นว่าไม่มีบทบัญญัติมาตราใดให้อำนาจคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในการประกาศและกำหนดวันรับสมัครเลือกตั้งใหม่หรือกำหนดวันรับสมัครเลือกตั้งเพิ่มเติม จึงมีมติให้นายกฯ นำความกราบบังคมทูลฯ เพื่อให้มีการตราพ.ร.ฎ.โดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา 187 ประกอบมาตรา 93 ต่อมา นายกฯ ได้มีหนังสือแจ้งให้ประธาน กกต. ทราบว่าได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาแล้ว ซึ่งมีความเห็นต่างกับ กกต. ว่าการดำเนินการตราพ.ร.ฎ.ให้มีการเลือกตั้งใน 28

ดังนั้น รัฐบาลไม่มีอำนาจในการกำหนดวันรับสมัครเลือกตั้งเพิ่มเติมกำหนดวันลงคะแนนใหม่ รวมทั้งประกาศงดเว้นการจัดให้มีการเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งและนอกราชอาณาจักร ไม่สามารถทำได้ แต่เป็นอำนาจของ กกต. ที่สามารถกระทำได้ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.2550 และ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และการได้มาซึ่ง ส.ว. 2550 ต่อมา กกต. ได้มีหนังสือถึงนายกฯ เพื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาและยืนยันความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย และสำนักเลขาธิการ นายกฯ ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการ กกต. แจ้งให้ทราบว่าคณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่องดังกล่าวและมีมติรับทราบคำชี้แจงดังกล่าวแล้ว ดังนั้น กกต. เห็นกรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่เกิดความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่าง กกต. และคณะรัฐมนตรีอันเป็นองค์การตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีใช้ศาลตั้งแต่ 2 องค์การขึ้นไป

ผลการพิจารณาศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่า พ.ร.ฎ.ยุบสภา 2556 เฉพาะในส่วนที่กำหนดให้มีการเลือกตั้ง ส.ส. ในวันที่ 2 ก.พ. 2557 ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญมาตรา 108 วรรคสอง ดังนั้นเหตุในการที่ กกต. ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้หมดไปแล้ว

จึงไม่เป็นประโยชน์ต่อคดีที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยประเด็นตามคำร้องนี้ต่อไปตามข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ.2550 ข้อ 23 วรรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

จากคำวินิจฉัยดังกล่าวแก่นากลุ่มนปช. จึงมีแถลงการณ์อันเนื่องมาจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้การเลือกตั้งวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นโมฆะไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและหลักนิติรัฐนิติธรรม ดังนี้

เราไม่เห็นด้วยกับ “คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้การเลือกตั้งวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นโมฆะเพราะ

1. การรับคำร้องของผู้ตรวจการแผ่นดินโดยศาลรัฐธรรมนูญนั้นล้วนไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา 245(1) เพราะการเสนอพระราชกฤษฎีกาของรัฐบาลชอบด้วยรัฐธรรมนูญทุกประการ

2. วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 นั้นถือเป็นกำหนดวันเลือกตั้งทั่วไปที่เป็นวันเดียวกันทั่วประเทศแต่ “วันลงคะแนน” นั้นมีหลายวันได้ขึ้นกับสถานการณ์และสภาวะเช่น วันลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า วันลงคะแนนเลือกตั้งของคนไทยที่อยู่ต่างประเทศและวันลงคะแนนในพื้นที่ที่มีอุปสรรคต่างๆ เช่น อุทกภัย อัคคีภัย เหตุจำเป็น เหตุสุจริตภัย เหตุจลาจล เป็นต้น ซึ่งไม่อาจจะลงคะแนนในวันเลือกตั้งทั่วไปได้

3. การวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญใช้วิธีการตัดตอนเรื่องราวที่มาและที่ไป ไม่เป็นไปตามหลักนิติรัฐนิติธรรมเป็นการให้คุณกับ ผู้กระทำผิดกฎหมาย ขัดขวางการเลือกตั้งอย่างจงใจเจตนา อันได้แก่ กลุ่มที่เรียกตนเองว่า กปปส. ซึ่งกลุ่มดังกล่าวมีเจตนาชัดเจนเปิดเผยว่าต้องการล้มการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและฉีกรัฐธรรมนูญโดยวิธีการอนาธิปไตย แต่ให้โทษแก่พลเมืองดีที่ใช้สิทธิหน้าที่ตามระบอบประชาธิปไตยตามกฎหมายที่มีจำนวนกว่า 20 ล้านคน

4. ผลของคำวินิจฉัยการเลือกตั้ง 2 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นโมฆะของศาลรัฐธรรมนูญนี้ เป็นการทำลายหลักนิติรัฐ หลักนิติธรรม เป็นการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามมาตรา 68 ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และจะเป็นบรรทัดฐานที่คนจำนวนหนึ่งสามารถทำลายการเลือกตั้งทั่วไปของประเทศได้อีกในอนาคต

อีกทั้งผู้สนับสนุนรัฐบาลกลุ่มหนึ่งเข้าแจ้งความให้ดำเนินคดีต่อประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เนื่องจากมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ส.ส.เมื่อวันที่ 2 ก.พ.ที่ผ่านมาว่า เป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ โดยมีมติเสียงข้างมาก 6 ต่อ 3 เสียง โดย ได้อ้างเนื้อหาในการใช้แจ้งความว่า การตัดสินของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวไม่เป็นธรรม ขัดต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่ถือเป็นคำวินิจฉัยที่มีผลผูกพันตาม

รัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 และส่งผลกระทบต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งพนักงานสอบสวนได้รับแจ้งความตามประสงค์ เพื่อดำเนินการต่อไป

แต่ในขณะเดียวกันกลุ่มกบปส. และมวลมหาประชาชน ยังยืนหยัดในจุดเดิมคือ ทวงอำนาจกลับคืนสู่ประชาชนจะต้องดำเนินต่อไป โดยการปฏิรูปประเทศก่อนเลือกตั้ง เพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

บทสรุป

การแบ่งชี้วทางการเมืองในสังคมประชาธิปไตยนับว่าเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเสมอภาคของอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกัน ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น มีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตย เป็นอย่างยิ่ง

การรวมตัวของประชาชนขับไล่รัฐบาลในครั้งนี้จึงเป็นเสมือนเครื่องยืนยันว่าประชาชนจำนวนมาก แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการเมืองไทยอย่างรวดเร็ว

เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาที่เห็นเด่นชัดที่สุดในระบอบประชาธิปไตยของไทยก็คือ การเลือกตั้งที่ยังมีสภาพเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไขได้ เพราะเมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า มีการใช้วิธีการที่ทำให้ระบบการเมืองของไทยต้องประสบปัญหาดังที่เคยเป็นมาในอดีตพฤติกรรมที่ใช้เสียงข้างมากแบบเหิมเกริม ลุแก่อำนาจและมีการเอื้อผลประโยชน์ต่อบุคคลบางคนบางกลุ่ม เช่น อดีตนาย ก ๆ รัฐมนตรี นักการเมือง การแสวงหาอำนาจของกลุ่มทุนเพื่อเข้ามากอบโกยผลประโยชน์ของชาติอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหการเมืองที่เรื้อรังของประเทศไทย จึงควรแก้ไขที่ต้นตอปัญหา โดยการสร้างกติกาใหม่ในการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง ให้คนมีความเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะคนจน คนรวย คนเมืองหรือคนชนบท และทำให้พรรคการเมืองเป็นตัวแทนของพลเมืองไม่ใช่ตัวแทนของกลุ่มทุนเพื่อระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์เพื่อประชาชนทุกคนและเพื่อประเทศชาติอย่างแท้จริง ไม่ใช่เพื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น

อีกทั้งปลุกจิตสำนึกให้ประชาชน ได้ตระหนักถึงคุณธรรมพื้นฐานของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยนั่นคือ สำนึกในบุญคุณของประเทศชาติ เทิดทูนและปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ ผู้ทรงคุณูปการต่อการสร้างชาติไทย ให้เกิดความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ความร่วมมือกันแก้อาณาประชาราษฎร์ และความรุ่งเรืองให้ประเทศไทยได้ทัดเทียมนานอารยประเทศ

บทอ้างอิง

1. แนวทางการปฏิรูปประเทศไทย โดย ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ : สถาบันนอกแบบอนาคตประเทศไทย (FIT)
2. การปฏิรูปประเทศ ให้เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง โดย รศ.ประพันธ์พงศ์ เวชชาชีวะ : หนังสือพิมพ์แนวหน้า
3. แถลงการณ์จากแกนนำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.)
4. วิฤตการณ์การเมืองไทย พ.ศ. 2556–2557 : สารานุกรมเสรี
5. วิฤตการณ์การเมืองไทย พ.ศ. 2548–2553 : สารานุกรมเสรี
6. แถลงการณ์จากโฆษก กปปส.